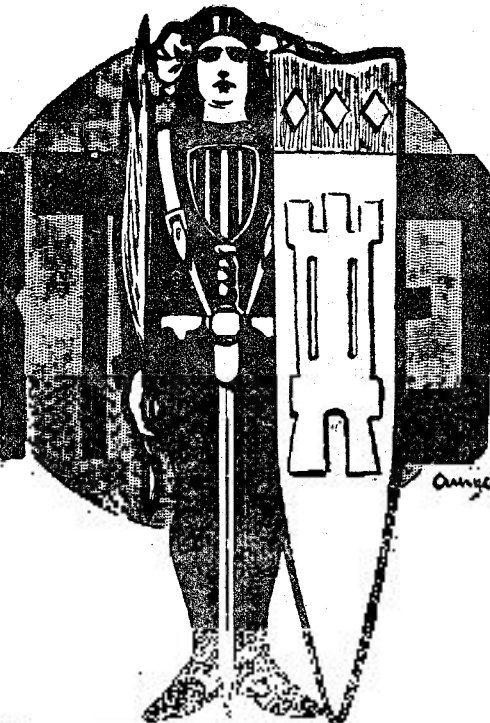

BALLAROS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas; Remittits y Reclams
a preus convencionals

Setmanari catalá

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27

Siguém sincers

Fa temps que quasi tota la premsa ve cridant la atenció dels poders públics respecte a la qüestió social, acompanyant la seva sollicitud de sañs concells y fonamentadas presumpcions. Mes no se la escolta o se la escolta apenas; ja que únicament quan l'anormalitat és quasi general en algunas provincias: quan, degut al increment que prenen els desordres, té que intervenirhi la forsa armada, registrantse alguns morts y ferits, ab la seva còrresponent tanda de agafadas de ciutadans, tancament de tendas, paralisació en la industria y el comer, etc., etc.; únicament allavoras, fent un punt de governants previsors, donan probas de no dormir a la palla, extenent una lley que, com la del Descáns dominical per exemple, al cap-de-vall no ens reporta altra cosa que serios disgustos, per estar feta ab els peus.

Concretantnos a la referida del Descáns dominical, de feta ab els peus tothom reconeix que no pot pas serho més, per adolir de una infinitat de defectes, siguentne un dels principals el trobarse faltada complertament de actualitat.

Que s'estableixi en bona hora una lley aixís en una nació en la qual l' obrer trevallí els sis días de la setmana; pro implantarla aquí a Espanya, ahont n' hi han una quarta part consecutivament sense feyna, no es pot negar que constitueix una imprudencia temeraria la promulgació de dita lley per part dels nostres governants.

Mes deixemnos de comentar la inoportunitat de la referida lley, ja que 'l temps es cuydará de demostrarlo, y torném al primer punt, origen de aquest article.

Aváns de tot hem d' esser justos. No 'n té tota la culpa el Govern de que continuí aqueixa tiramenta de relacions entre 'l capital y el trevall: també hi tenen sa part de responsabilitat, conscient o inconscient, molts trevalladors y un bon nombre de patróns.

Ens hem proposat dir la veritat tal com la sentím, encare que al ferho ens oprimeixi y s' entristeixi el cor; perque hi han veritats que ruborisan al que las escolta y causan pena al que las diu. ¡Se ha extés tant el vici de l' adulació!

Exposaré a continuació las causas principals que influeixen directament en que la classe treballadora, la patronal y l' Estat siguin responsables molts vegadas del desordre social:

Hi ha una bona part de treballadors manuals faltats de criteri propi a consecuencia de la poca instrucció que posseeixen, y aixó és la causa de que molts d' ells segueixin y es fiesin en teorías molts vegadas equivocadas o apassionadas del primer que se 'ls hi presenta al devant ab ayres de redemptor. En tocant als treballadors intellectuals; aquells que dedican a orientar las masses treballadoras respecte a la qüestió social, pateixen molts d' ells una deplorable equivocació, qu' és el volguer analizar y resoldre aquélla no baix el punt de vista real, positiu y práctic, sino baix l' aspecte que 'ls hi dicta sa fogosa fantasia. En resúm: el seu cervell és més propi d' un artista que d' un sociólech.

El capital o, millor dit, la classe patronal, tipa en sa majoria, ab marcadíssims fins lucratiu y exageradas ambicions, com ab no menos punts de despotisme, no vol preocuparse ápenas de altra cosa que de las ganancias que 'ls hi produeix anyalment el capital invertit en el negoci.

L' Estat, per respecte a la propietat y a la llibertat del treball, deu mantenirse neutral en totes aquellas lluytas pacíficas entre patróns y obrers. Si ho fes aixís, molt be; pro tenim motius pera duptarho.

De lo que sí no podem duptar és que 'l Govern disposa de medis pera fer desapareixe molts de las causas que provocan aqueixa contínua lluyta de classes; obrint, per exemple, nous mercats, al objecte de que no 's quedi amagatzemada la major part de la producció nacional; fent economías vritat en alguns dels departaments del Estat; normalisant els canvis; establint la ensenyansa forsova y gratuita ab el fi de que l' obrer de demá sigui més intel·ligent que 'l de avuy. En una paraula: acudint a tots aquells medis necessaris pera que l' obrer tingués el treball quasi assegurat y el capital tingués aixís mateix més gran sa esfera de producció.

¿Ho fan aixís aqueixos senyors que 's diuen homes de Góbern? Que ho diguin els treballadors; que ho diguin la industria y el comer. Y si estém segurs, com ho estém, que als governants els té sense cap cuydado aqueixa tiramenta de nostras relacions (patróns y obrers) a causa principalment de la grandiosa miseria económica, ¿será l·lógich seguir pe 'l mateix camí que fins ara, sense que revisquin en els nostres cors las víctimas sacrificadas inútilment, no en be del Progrés ni en el de la Humanitat, sino sols en profit potser de uns quants que ab l' afany de popularisarse o per conveniencias particulars tenen empenyo en fanatisar a las masses, aconcellántlashi practiquin la violencia, empenyentias de aqueix modo al abisme, ahont es topan ab iniquas ambicions y personalismes xagerats? No els hi ha de ser possible a més de quatre patróns criats a l' antiga posarse al nivell de aquells que, aymants del Progrés, són dignes de figurar dintre la classe a que perteneixen?

Ja no hem de calificar de lluyta de classes l'encono qu' existeix entre patróns y obrers: sa justa calificació és de odi de cla-ses; odi reconcentrat, pe 'l que sols es busca perjudicarse mutuament.

L' obrer abáns que tot té de obrir els ulls a la rahó y tancarlos devant de certs radicalismes que si algún día, en vinentas generacions, poden arrelarse a la ánima social, avuy únicament serveixen pera perjudicarnos en el sentit económic de la paraula.

Precisan seguir, patróns y obrers, novas orientacions; de lo contrari anirá seguint aqueixa lluyta perjudicial pera tots.

Causa pena el pensar qu' en el transcurs de un any, el de 1903, va haberhi a Barcelona, segóns datos recullits per D. Miquel Sastre, 30 vagas importants y 43 de menos importancia, en quinas perderen els obrers més de sis milions de pessetas, sense comptar las perduas que sofriren els patróns y l' anormalitat perjudicial que va patir la Industria y el Comer. ¡Quantas perduas! ¡Quin gastament de forsa, dignes de mellor causa!

Pro hi ha més encare: A consecuencia d' eixas 73 vagas foren detinguts 371 treballadors; empresonats 264; processats 171 y... no ens veyém ab més valor pera seguir; perque s' entristeix l' anim devant de tants perjudicis morals y materials.

Hem de creure que quan els patróns estiguin convenuts de que 'ls seus capitals necessitan, pera que els hi rendeixin interesos, dels treballadors, allavoras serán més-respectuosos, tranzigents y benévols ab els seus operaris.

No creguin pas que hagi de sérloshi perjudicial el tractarse y familiarisarse ab els seus obrers: en aixó parlém per experiéncia: quant més franch es mostra un patró, més volgut y respectat és dels seus treballadors.

En quant a aquéts, hi ha que aconcellárlashi busquin novas orientacions, novas tácticas en las sevas respectivas societats de ofici; que las societats de resistencia (no 'm dirigeixo a totes) no han d' esser una especie de cofurna ahont s' excitin els anims contra de una classe social: tenen d' esser pera quelcóm de més enlayrat y noble. Clarament ho diuhen eixas dos paraulas: *societat de resistencia*, qu' és lo mateix que dir: el treballadors se associan y es preparan ab el fi de *resistirse* de las injusticias de qualsevol patró sense conciencia, pro may ab el propósit de molestar y perjudicar aquell patró que, per coneixer las molts necessitats de la classe treballadora, és atent y just ab ella.

Hi ha que instruir al obrer industrial y comercialment, pera que sápigam distingir quin és el patró rahonable o nó. Per exemple: ensenyarli quina significació té en el Comer la qüestió dels canvis; a quin preu es cotisa la má de obra en els centres industrials d' Espanya, y fer una comparació respecte al mecanisme; las condicions en que 's treballa en els demés païssos: en fi, intruirlo be pera que 'l día de demá y en qualsevol cas pugui dir ab coneixement de causa que lo que 's demana pot concedirse, y presentar probas pera demostrarho.

Pera acabar: si els patróns, obrers y homes d' Estat tenen en compte de aquí en endavant las declaraciones fetas en aquest article, cal esperar que la tan discutida armonía entre 'l capital y el treball podrá considerarse com un fet.

LLUIS VALLALTA

Festa de casa

El dimecres passat, ab motiu de celebrar els seus días el nostre apreciat amic l' Excm. Sr. D. Francisco Batlle y Gené, arcalde de aquesta vila, dit senyor va rebre infinitat de visitas, comptantshi entre ellas las de las personas més distingidas de la població, de las autoritats y dels amichs, que aprofitaren la bona oportunitat pera felicitarlo y, al mateix temps, estrenyer la má al bon patriu que tant ve desvetillantse pe 'l benestar y prosperitat de la nostra estimada població.

De nou a dotze de la nit els seus amichs varen obsequiar al Sr. Batlle ab una serenata per la banda del Prado Suburens, que dirigeix el popular mestre Sr. Carbonell.

Durant la serenata va acudir al carrer de las Parelladas una gran gentada que ab respectuós silenci escoltava las composicions qu' executaba la banda, aplaudint al acabament de cada una d' ellas.

A la mateixa hora, la rica y espayosa vivenda del Sr. Batlle va veures novament molt concorreguda de companys de Consistori, Jutge municipal, empleats del Municipi y nombrosos amichs particulars, essent obsequiats en el gran y ben decorat menjador de la casa ab pastas finas, vins generosos y habanos.

El Sr. Batlle estimá molt la deferencia dels seus amichs, expressantho aixís ab paraulas de gratitut y agraïment, que foren rebudas ab marcada satisfacció per tots els concurrents.

Feren els honors de la casa l' amable esposa del Sr. Batlle, D.ª Rita Vias, juntament ab la seva simpática germana D.ª Casilda.

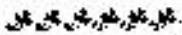
Tots els concurrents es mostraren moltíssims satisfets tant del carinyós caràcter de las expressadas senyoras com de las repetidas atencions de que van esser objecte durant la vetilla.

Després de la serenata, els professors de la banda també foren obsequiats ab un espléndit refresch.

En resúm, va resultar una festa de casa del tot agradable.

Rebi, per lo tant, la distingida familia Batlle la nostra enhorabona.

D.

El goig dels barbres

De barbres ens acusan el grans pobles!...

Oh, vergonyós dictat
que com infamant jou sofrim, sent nobles
los que encare vivim d'un gran passat.

¿Per qué no hem d'espolsar de damunt nostre
aqueix pesant affront,
cuán fins tot réu intenta dá' una mostra
de sa innocencia al mon?

¿Per qué sofrim el vergonyós diceri
d'incultes y envilit
cuán nostres cors forsejan per no serhi
entre'ls barbres migrats y empetitits?

Diguémho clar y ab veu potent als pobles
que viuhen fentse grans;
diguémlos clar que dels germans innobles
no'n volém ser germans...

Que may els esperits de forsa ardidada
podrán lligá ab els cinichs y crudels
y que nosaltres som l'arbre de Vida
que té en la inteligencia sas arrels.

No'ns hi lligueu a tots ab la cadena
de vostra acusació;
sóm gent d'altre sentir, són d'altra mena,
sóm fets d'altra llevó'.

Tenim l'Art y la Ciencia per sol temple,
sóm sos devots y'l serho 'ns es ben grat;
de lo bó y de lo gran preném l'exemplé,
ja may de la crueltat...

Sóm els que ab forsa fuetejém la festa
que'n diuhen *espectacle nacional*
encar per insultá'ns damunt la testa,
per fer als ulls del mon més gros el mall

A baix nivell eixa vergonya'ns posa
de las nacions pletóricas de vida;
puig si la *festa nacional* reposa
en costúm tan inculte y envilita...

¿qué pensarán d'aquest terrer selvatje
aquells que, fullejant la nostra Historia,

vegin que a nostras gestas fem ultratje
cullint en las *Arenas féms* per gloria?

Ah, barbres, escolteu: En l'espectacle
estúpit y aborrible d'una *plassa*,
¿com hi veyéu l'oracle
que us sembla qu'engrandeix la vostra rassa?

¿Com en el bacanal de vostras miras
hi cap aquest desitj inconcebible
que llensa per la Europa las guspiras
d'un foch que'ns crema l'honra inmarcescible?

¿Póden els vostres cors entussiamarse
vejent brollar la sanch d'homes y feras,
y pot vostre esperit, festiu llensarse
en actes de salvatjes d'altras eras?

¿Podeu gosar emborratxantvos d'ira
cuán el corn de la bestia no destrossa?
¿Podeu tranquilisarvos cuán se mira
la tripa al sol y la ferida grossa?

Goseu llavors? ¿Es que la sanch humana
els vostres ulls fascina?
¿Es que tot vostre orgull encar s'ufana
creyent qu'Espanya a lo immortal camina?...

¡Menteix vostra conciencia,
la veu de la incultura vos enganya!...
Així no més s'enfonza a l'impotencia
la vostra pobra Espanya!

Féula grandiosa y forta,
seguinuos a nosaltres per lograrho,
que si vostra ignorancia la vol morta
volém d'ella, nosaltres, tot salvarho.

Volém... més ay, voldriam, el desterro
d'eixa costúm qu'empetiteix el poble,
¿y cóm lograr que us adongueu de l'erro
en que viviu, si encar s'hi aferreu doble?

Si encar, ab tot y veurer
lo mal que fa vostra costum insulsa,
encar voleu fer creurer
y així ho diheu, que lo pogrés impulsa!...

¡Orats, imbécils, inconcients viciosos,
cuán mal ha fet y fa vostra ignorancia!
Mostreume pobles grans y poderosos
que tingan toros, *chulos* y vagancia...

Mostreume'ls, senyaleume'ls com estranya
y única escepció; deume disculpa
de fer mirá' ab despreci aquesta Espanya,
tan sols per vostra culpa!...

Enlloch, enlloch la malehida déria
que fa pujarnos la vergonya al rostre:
enlloch tanta incultura entre miseria,
enlloch el selvatjisme com el vostre!

Y sou vosaltres, els Quixots d'un día,
qu'encare no heu vist clar que la ignorancia
es lo pitjor pe'ls grans y 'ls petits pobles;
que sols cap al avens se pot fer vía
ab el treball honrat y la constancia,
que son virtuts ben nobles...

Mes si seguieu en la incultura indigne
alsant torins y menyspreuhant la escola,
d'esclaus portareu sempre afrentós signe
y plorareu vostres errors un día
vejent la vostra Espanya en l'agonia!

J. AYNÉ RABELL

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 6 DE OCTUBRE

Presidint l' Excm. Sr. Alcalde, D. Francisco Batlle y Gené, y ab assistencia dels regidors senyors Misas, Marsal, Puig, Magráns y Carbonell y Planas, va comensarse la sessió, de segona convocatoria, a dos quarts de dotze en punt.

Aprobada l' acta de l' anterior, es llegí una comunicació del Secretari interí, D. Francesch Gorgas, pregant que se li acceptés la dimissió del seu càrrech, puig desitjava continuar desempenyant el de oficial de Secretaria.

El Consistori, després de un expressiu vot de gracias que doná al dimitent pe'l zel ab que había desempenyat la Secretaria durant el temps que había estat al davant de la mateixa, va acordar admetre la dimissió del Sr. Gorgas, pero pregantli que continués en el seu càrrech fins que la Corporació municipal hagi designat l' individu que 'l té de substituir.

Se aproban tres comptes: un del Gas, de 411'20 pessetas; un altre per la suscripció a la «Gaceta de Madrid», de 20 pessetas, y un altre per un carruatge, de 20 pessetas.

Igualment, se aproba un altre compte que puja 33' pessetas, per auxiliis als pobres tranzeunts.

Presentat un compte del farmacéutich D. Canut Estariol per medicaments a familias pobres, el senyor Misas manifesta qu' ell, a pesar d'esser entussiasta desocorre als pobres, creya necessari averiguar qui són els veritables pobres, puig moltes vegadas passen com a tals alguns que, si be és cert que tal volta els seus pares están mancats de recursos, en cambi ells están disfrutant de un jornal suficient pera atendre al restabliment de la seva salut.

La Presidencia assentí a lo manifestat pe'l senyor Misas; acordantse qu' es fes una revisió de la llista dels pobres, procurant que únicament quedin inscrits en la mateixa las familias verament necessitadas.

Llegida una instancia del Sr. Benaprés en la que després d' exposar que desitja gosar de molta pau y tranquilitat y que no vol cap classe de guerra, encaere que, si convé, té molta energia, y creu necessari perdonar agravís, fent sapiguer, además, que 'ls seus companys el miran de reull; demana el máxim de llicencia que pot concedir el Municipi, pera poguer atendre al restabliment de la seva salut; el Consistori, després de considerar que, efectivament, el Sr. Benaprés necessita descans, va acordar enviarli un ofici pe'l que se li manifesti que se li concedeix un mes de llicencia, advertintli que quan l' hagi acabada, si encare no ha reposat prou, en demani un altre mes; y que, de pas, se li comunicui també que no fa gayre bon patrici aixó de abandonar a l' Ajuntament en una época com aquesta, en qu'están en perill els interesos de la població.

En virtut de haberse negat l' encarregat del Fielat a entregar els llibres d'entradas y sortidas, aixís com a rendir comptes al Ajuntament, aquést, a proposta del Sr. Misas, va acordar suspendrel d'empleo y sou, instruirli un expedient administratiu y passar el tant de culpa als Tribunals.

El Sr. Misas va manifestar que habentse cobrat els rebuts de Consúms del mes de Septiembre, y varis de atrassats, se oficiés al Sr. Andréu pera que 'ls firmés, y en cas de negarshi, que ho fassi un regidor baix la responsabilitat del Ajuntament, ingressant lo recaudat en las caixas municipals, excepte el 10 per 100, qu' estarà a disposició dei Administrador.

Va donarse compte de varias reals ordres; y després de tractarse algún altre assumpto d' escás interés, va aixecarse la sessió.

EL GRAN MOLI

Qui'l bastí ningú ho sab.
 D'alt que'és, en el cel blau enfonsa'l cap.
 Mòl niçagues i mons,
 i cau segó i farina a un sac sèns fons
 Els braços d'eix molí,
 de llargs que són, no sels hi veu el fi.
 Adalerats voltant
 van els núvols pel cel filagarçant;
 baixan a mars pregons,
 esgarriant dels astres les munions:
 alcen el sol a orient,
 l'escabellen i apaguen a ponent...
 I els braços del molí,
 talment devanadores fent camí,
 els quatre en creu rodant,
 l'eternitat pel buid van capdellant.

ANGEL GUIMERA

Noticias

Mentres poch a poch han vingut desenvolupantse els darrers sucesos, relacionats d'un modo tan directe ab la vida local, hem permanescut callats, hem restat quiets, concretantnos únicament a cumplir ab nostre deber de informació, sense entrar en detalls minuciosos y sense comentar degudament els vergonyosos fets que han obligat a la majoria del nostre Ajuntament a pendre'ls importants acorts, ab tan d'entusiasme rebuts per la opinió pública.

Aquesta actitud, fàcilment explicable si es té en compte que a nosaltres may ens ha agradat fer lleya del arbre caygut, teníam el propòsit de conservar-la y mantindrela, confiant sempre en que 'ls nostres adversaris tractarian tan delicada qüestió ab el seny y mesura que la més elemental prudencia recomana. Pero no ha sigut aixís y *El Eco de Sitges*, portaveu de la murrialla suburense, després de publicar en las setmanas passadas els desfogaments postums del ilustre Pericles sitgetá, inserta en son darrer número una gazetilla anunciant la aparició en sas planas de un remittit del Administrador de Consúms, Sr. Andréu y Queralt.

Trobém molt ignoscenta la publicació del mentat remittit, perque 'l negoci dels rebuts falsos y el nòm de las personas relacionadas en tan asquerosa estafa són ja del domini públich, presentantse l'assumpto molt clar y ab forsa tan aclaparadora pera els verdaders culpables, que, ni els treballs que pugui donar a llum el portentós talent del ex-cacich, ni la propaganda fula del *compañero* Mitjans, ni la hipócrita conducta adoptada pe'l *Eco*, logran desviar la opinió pública justament indignada devant de fets críminosos, que, per sí sols, donan ideya de lo que seria la nostra vila en mans de tan aprofitats subjectes.

Y avans d'entrar en nous detalls esperém coneixe 'l text del escrit del Sr. Andréu y Queralt, que segurament resultarà esser la última paraula en el perillós exercisi de la *barra-fixa*.

L'altre dia l'*Eco*, parlant d'un accident occorregut a una tartana y referintse al fu-ell de la mateixa, deya ab tota la innocencia que 'l caracterisa: «...el FUSIL del vehículo...», etcétera.

El fusil?... ¿Era Mauser el tal fusil? Tu si que estás fet un bon fusil, ab aquest modo d'escrinrer tan... *fusilable!*...

A última hora corren rumors de que l'ex-cacich y aixarpador dels interessos comunals, juntament ab algún dels seus fidels *ajudants* que, al igual que

ell, fins ara han exercit de *sangoneras*, tractan de donar una especie de cop d'Estat, del qual diu que se 'n parlará.

Tot podria ser; perque 'l que no té vergonya es creu que tot el món és seu.

Y els que forman la pandilla que 'ns du tan atemorissats als vehíns de aquesta vila fa temps que no s'hi tractan ab aquella qualitat, norma de conducta de totas las personas honradas.

El diumenge passat va debutar en el teatre del Prado Suburense una secció dramática de novells aficionats que van representar, després del ball de la tarda, la joguina en un acte titulada «La mort del avi».

Mes entre la poca veu dels aficionats y el soroll del públich no va poguerse apreciar ni un mot.

El públich va obrar de tal manera en significació de protesta per no tenir degudament ensajjada l'obra els encarregats de interpretar-la.

Estaba en el seu dret.

Pro nosaltres creyém que semblant actitud fora millor guardarla per quan es tractés de artistas ab preiensions, molt diferents dels que aquell dia es presentavan, alguns dels quals per ser la primera vegada que trepitjavan las taulas demostraren reunir no despreciables qualitats pe 'l conreu del art dramátich, circumstancia aquesta suficient pera fer que se'ls hi guardessin més consideracions que las que van tenírselhi.

Durrant el passat mes de Septiembre, en el pujador de Vallcarca (Costas de Garraf) va registrarse el tráfic que a continuació s'expressa:

Bitllets de viatgers: 558.

Vagóns surtits: 174; idem arribats, 68.

Cals y ciment: 1,716 toneladas (surtidas).

Carbó y varis: 460 toneladas (arribadas).

La companyia de aficionats d'«El Retiro», el diumenge passat, després del ball de tarda, va posar en escena en aquell teatre la pessa catalana en un acte titulada «El bordegás».

Durant la temporada d'hivern dita companyia seguirá representant, igualment després del ball, alguna que altra comedieta.

La Companyia dels ferrocarrils de Madrid a Saragossa y a Alacant ha exposat al públich el cartel anunciant el servey especial de viatgers pera Saragossa am motiu de las festas de Nostra Senyora del Pilar.

Pera dit servey s'estableixen bitllets de anada y tornada en 2.ª y 3.ª clases, fa preus reduidíssims, essent els corresponents a Barcelona, Passeig de Gracia y Sans, de pesetas 18'75 en 2.ª y de 12'60 en 3.ª classe.

Las demás condiciones pera aquet viatge, aixís com els dias y horas, poden véures especificats en els cartells.

Com que dels bitllets de 100 pessetas ab el bust de Quevedo n'hi ha varias emissions, convé que 'l públich es fixi en qu'és la emissió serie F, del any 1900, de la que se n'han presentat alguns de falsos, quinas diferencias va donar a conéixer el Banch de Espanya.

El Consell de dit establiment ha acordat canviar per altres de classes distintas quants se 'n presentin d'aqueixa emissió llegal y activar las emissions de altres en la forma que desitja la Cámara de Comers de Madrid.

Noticias Religiosas

Avuy a dos quarts de cinch exposició del Santísim Sagrament, rosari, exercis del mes del rosari, exercis del Sagrat Cor de Jesús cantats a veus y orga, cant de Motets y reserva.

Demá, dillúns y demás dias de la setmana, a dos quarts de set del vespre continuarán las funcions del mes del rosari.

Dijous, durant la Missa de las set se farán los exercis del dia 13 de Sant Antoni, y a la Missa de las nou se resarán las dos parts del Sant Rosari.

Disapte, a las sis se celebrará una Missa a la Esglesia de las Hermanas Concepcionistas del carré de las Parelladas, organisantse després la professó de Romeria al Santuari del Vinyet, ahont se celebrará a dos quarts de vuit solemne ofici, ab comunió general, seguint després los exercis de la salutació Sabatina y Salve, regresant acabat la professó.

SECCIO OFICIAL

EDICTE

Prevenint la vigent llegalació del ram que 'ls soldats ab llicencia ilimitada, els individuos sense instrucció militar y els reclutas en dipòsit, així com els sargentos, cabos y soldados ab llicencia per excés de forsa, passin durant 'l corrent Octubre la revista anyal reglamentaria, devant la autoritat del poble ahont tenen legalment senyalada sa residencia, aquesta Arcaaldía ho fá publich pera que arribi á coneixement dels interessats y s'evitin las responsabilitats ab que están conminats si deixen de cumplir dit dever militar.

Sitges, 1 de Octubre de 1904.—L' Arcalde President, *Francisco Batlle Gené*.

EDICTE

Confeccionada la matrícula industrial y de comers pera 'l próxim període de 1905, aquesta Arcaaldía fá publich qu'es trovará de manifest en los oficinas municipals durant deu dias pera que 'ls interessats formulin quantas reclamacions estimin procedents sobre sa classificació y cuota.

Sitges, 6 de Octubre de 1904.—L' Arcalde President, *Francisco Batlle y Gener*.

Registre Civil de Sitges

Matrimonis, naixements y defuncions que se han registrat durant l'últim mes de Septiembre

Matrimonis

Antoni Ibáñez y Tormo ab Josepha Martí y Escala.

Naixements

Laura Bofill de Mercader, de Joan y Laura.—Rosa Comas Pañella, de Joseph y Teresa.—Manel Ferret Catasús, de Antoni y Rosa.—Antoni Gumá Llansó, de Antoni y Dolors.—Francisca Mirabent Nicolau, de Joan y Carme.—María dels Dolors Capdet Durán, de Joseph y Francisca.—N. Mataix Freixas, de Félix y María.—Pilar Giria Vela, de Maximino y Manela.—Casimir Torremorell Paretas, filla de Joseph y Paula.—N. Carbonell Comas, de Lluís y Francisca.—María Milá Clará, de Miquel y Concepció..

Defuncions

Rosa Comas Pañella, 6 dias.—N. Mataix y Freixas, mort al néixer.—Joseph Pla Vilanova, de 78 anys, viudo.—Francisca Camps Serra, 2 mesos.

CORRETTJAS de CUIRO

Casals

&

Sabater

Carrer de Casanova, 15: BARCELONA

Nou itinerari de trens

que regirà desde'l dia 1.er de Maig de l'any 1094

Horas de sortida de Sitges, y arribada a Vallcarca y a Barcelona

A las	6:14	6:22	7:30
» »	7:21	—	8:44
» »	9:24	9:33	11:01
» »	11:32	11:42	13:13
» »	16:19	16:27	17:33
» »	19:51	19:59	21:08

Horas de sortida de Barcelona y arribada a Vallcarca y a Sitges

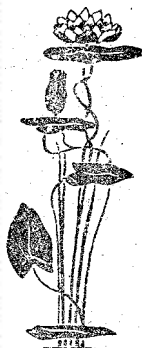
A las	5:49	6:51	6:58
» »	8:05	9:14	9:23
» »	9:50	10:57	11:05
» »	11:10	13:24	13:46
» »	15:20	17:03	17:13
» »	18:37	19:40	19:50
» »	20	—	21:20

De Sitges a Vilanova

A las	6:58	7:07
» »	9:23	9:32
» »	11:05	11:15
» »	13:46	14:04
» »	17:13	17:26
» »	19:50	20
» »	21:20	21:30

De Vilanova a Sitges

A las	6:03	6:14
» »	7:07	7:21
» »	9:06	9:24
» »	11:15	11:32
» »	16:08	16:19
» »	19:15	19:39

GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA ***

EL REGULADOR

ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

Establiment de Robas y Sastreria de

Vilanova y Geltrú **Francisco Ricart**

Progrés, 8 y 10, y Sant Pau, 13 y 15

SUCCESSOR DE BARCELO

Lo reduhit dels preus y lo extens del assortiment en

Novetats pera la Temporada d'Estiu

converteixen aquesta secció en una verdadera actualitat de tos els moments.

Pera donar una idea d'aquesta extremada baratura cal fert sapiguer que'n la casa FRANCISCO RICART es troban en venda ¡¡Tratjos de llana pera senyor, confeccionats, desde 7 duros!!

Disponible

Treballs econòmichs
pera'l Comers
y la Industria

**Imprempta
Maguncia**

MATERIAL MODERN PERA OBRAS, REVISTAS, &
* ESPECIALITAT EN ESQUELAS MORTUORIAS *

Despatx: Palla, 6, entressol
Barcelona

Camiseria y Corbateria

Carrer Boqueria, 32 * Barcelona

Gran assortit en camisas

corbatas, mocadors

y tots els articles

pertanyents an aquest ram

Gran baratura en els preus

La Camiseria que ven més barato a Barcelona

ESPECIALITAT EN CAMISAS A MIDA

COLMADO Y CONFITERIA

LA PERLA

MAJOR, 50

Champagnes:

Moet, Chandon, Mosseux, Silleri y Codorniu

Bouret, Sadabay y Pernay

Espumós, Gran Cremant, Extra dols y Sech

Recomaném els nostres olis purs y refinats de las procedencia Aragó, Tortosa, Reus, Arbeca y altres.

PREUS SENS COMPETENCIA